

Úvodní slovo

Na území obce Ludvíkov se nachází několik kulturních a historických památek - kostel Navštívení Panny Marie, areál hřbitova, pamětní kaple válečným bojovníkům, zděný dům č.p. 30 a zřícenina hradu Fürstenwalde.

Vlastníkem kostela, hřbitova a pamětní kaple je po celou dobu jejich trvání obec, která tyto památky v roce 2009 až 2010 za cca 4 miliony Kč (z 10 % na vlastní náklady a z 90 % z dotací) zrekonstruovala.

Snaha obce zachránit alespoň některé památky byla zcela jistě podpořena jejich výjimečností.

U příležitosti slavnostního zpřístupnění památek v říjnu 2010 vydává obec Ludvíkov publikaci, seznamující čtenáře s jejich historií i současností.

Jsme vděční, že se dochovaly historické prameny, které nás zavádí do minulosti a můžeme tak postupně z jednotlivých událostí skládat mozaiku „života“ těchto památek.

*Ing. Dana Selingerová
starostka*

Kostel Navštívení Panny Marie

Stavba kostela je výjimečná hned v několika směrech:

- svým účelem - kostel lze navštívit nejen jako zajímavou historickou památku, ale především slouží ke konání bohoslužeb a návštěvě věřících, je to posvátné místo, které v návštěvníkovi vyvolává pocit obdivu, pokory, dobra
- svojí architekturou - kostel v Ludvíkově je hodnotným příkladem pozdně barokní sakrální architektury na území Bruntálska
- svým stářím - spolu s kamenným domem č.p.30 je kostel nejstarší stavbou v Ludvíkově.

Popis kostela:

Kostel se nachází v dolní části obce na pozemku p.č. 104 v mírném svahu těsně u státní silnice.

Jedná se o jednododní, plochostropý kostel založený roku 1792, vyzděný převážně z kamene. Hlavní vstup je situován v jižní stěně, kněžiště s oltární architekturou je umístěno v západní části a je oddělené od lodi kostela vítězným obloukem. Za presbyteriem je vstup do sakristie. Ve východní části prostory je kůr s varhanami. Šest špaletových oken je umístěno symetricky v jižní a severní stěně. Obnovena je původní břidlicová podlaha, překryta počátkem 20.století okrovými dlaždicemi, které byly při nynější rekonstrukci odstraněny.

Strop je pod fabionem oddělen od stěn římsou. Stropní části včetně fabionu jsou zdobeny dekorativní malbou, v centrální partii jsou v iluzivních rámech poprsí čtyř evangelistů. Přes iluzi původní výzdoby z konce 18.století (dekorativní prvky rokají, lastur, atd.) pochází malba stropní části pravděpodobně z pozdějšího období, asi z konce 19.století.

Výzdoba stěn přechází v horní části z fabionu, střední a spodní partie stěn je zdobena rámováním.

Na kůru se nachází dodnes funkční varhany, jedná se o nástroj firmy „Franz Rieger und Söhne“ z města Jägersndorf, nynější Krnov. Varhany byly vyrobeny v roce 1878 jako sedmý nástroj firmy OPUS 7. Varhany jsou jednomanuálové bez pedálové klaviatury a obsazené třemi hlasy. Celkový počet píšťal 168.

K popisu kostela je použita částečná citace ze Zprávy z restaurátorského průzkumu provedeného Akademickou malířkou Dominikou Macháčovou, odbornou restaurátorkou a Ing. Martinem Dvořákem, technologem restaurování.

K popisu varhan je použita částečná citace z Projektu na opravu varhan vypracovaného Josefem Friedlem, odborným konstruktérem.

Historie kostela:

Události jsou zachycené v německy psané kronice obce Ludwigsthal, nynější Ludvíkov, kterou zapůjčil Zemský archiv v Opavě se sídlem v Krnově, dále v pamětní listině objevené v kopuli kostela v roce 1993 při jeho opravě a v restaurátorské zprávě:

- první zmínka o kostele v Ludvíkově je z roku 1723, několik let po založení osady vzniklé v tmavých lesích v údolí Bílé Opavy, po vybudování sléváren, hutí a hamrů

Citace z kroniky: „Náš kostel patříci k Andělské Hoře je nyní přičleněn k nově zřízenému kaplanátu ve Vrbně.“

- v roce 1775 je zřízena dřevěná kaple, na místě, kde dnes stojí kostel
Citace z kroniky: „V tomto roce přinesla paní Marie Pompe obraz Navštívení Panny Marie (náš nynější oltářní obraz) do Ludwigsthalu, pro který nechala pořídit dřevěnou kapli.“

- v roce 1792 byla započata stavba kamenného kostela

Citace z pamětní listiny: „V roce Tisíc sedm set devadesát dva bylo v místě, kde se nachází tento Dům Páně započato s pracemi a stavba ke cti Boží, jeho Blahoslavené Matky Marie a její příbuzné, svaté Alžběty což je den Navštívení, zcela dokončen a léta Páně 1793 Jím věnován.

Místní obyvatelé ze zbožných pohnutek a s přispěním nejvyššího správce hamru Petera Dösnera na vlastní náklady a několika menších vedlejších almužen vystavěli a přispěli ještě kapitálem 350 Zlatých rakouské měny.

Nasazení kopule se uskutečnilo 4.zář 1793 za současného panování C. a K. Majestátu Františka Druhého rakouské říše.“

- v roce 1806 byl zavěšen první zvon

- v roce 1860 byly provedeny první opravy

Citace z kroniky: „Za starostování Johanna Tramputsche č.p. 3 se nově pokryl kostel a byla provedena oprava vně i uvnitř.

- v roce 1866 byla zhotovena kostelní dlažba z 27 sáhů kamene z karlovického břidličného lomu, který darovala vrchnost

- v roce 1870 byly zakoupeny dva nové zvony

Citace z kroniky: „Starosta Franz Saulich na místo rozbitého bronzového zvonu z roku 1806 nakoupil dva nové zvony, které vážily 127 kg ze slévárny v Bochumi.“

- v roce 1874 bylo obcí provedeno opatření k získání nových varhan od firmy Rieger – továrny na varhany v Krnově
- v roce 1887 byly provedeny na kostele práce zednické, zámečnické a stolařské (oprava chóru, zpodědnice, nové dvoukřídle dveře)
- v roce 1895 přijel 25.července poprvé arcivévoda Eugen jako nový velmistr do Ludvíkova a byl zde zástupci obce pozdraven před kostelem
- v roce 1899 byla po požáru opravena střecha a krytina na věži a vyrobeno nové schodiště ve věži ke zvonům namísto poškozeného žebříku
- v roce 1908 Správa majetku v Bruntále sděluje 21.října, že arcivévoda Eugen přispívá 1 508 K. 21 h. na renovaci ludvíkovského kostela
Citace z kroniky: „V roce 1909 starosta Franz Kariger zajistil důkladnou restauraci kostela a mnohonásobné barevné zkrášlení na náklady obce a za přispění dobrodinců.“
- v roce 1933 další opravy
Citace z restaurátorské zprávy: „Na levé špaletě dveří vedoucích do sakristie byla nalezena datace 1933. V tomto časovém úseku asi došlo k výměně a překrytí původní břidlicové podlahy okrovou dlažbou a byl proveden rozvod elektriny.“

Pak nastalo dlouhé období, kdy se pravděpodobně žádné opravy neprováděly.

Současnost kostela:

Až v prvním porevolučním volebním období byly provedeny v letech 1992 až 1994 první záchranné práce - vymalování kostela, venkovní fasáda a položena nová střešní krytina.

Tento chvályhodný počín obce však přesto nebyl dostačující, protože přes celkově zchátralý stav kostela bylo nutno vyřešit zásadní problém, a to letité zavlhání stavby, které mělo za následek opadávání omítky, havarijní stav malířské výzdoby a masivní výskyt solí a řas.

Proto bylo v roce 2004 provedeno místní firmou Ladislava Dohnálka důkladné odvodnění kostela, které sice problém zcela nevyřešilo (u tak starých staveb to není ani možné), ale pomohlo to k výraznému snížení vlhkosti.

Tyto postupné záchranné práce nakonec vedly k rozhodnutí provést generální rekonstrukci kostela. Bylo nutno vyhledat vhodný dotační titul, ještě dříve však vyřídit prohlášení kostela za kulturní památku. Roční spolupráce s Národním památkovým ústavem v Ostravě vyústila v úspěšné vydání rozhodnutí Ministerstvem kultury České republiky dne 17.10.2008, kterým prohlašuje kostel Navštívení Panny Marie s jeho movitým vybavením (8 kusů mobiliáře) a areál hřbitova za kulturní památku.

V roce 2009 byla úspěšně vyřízena dotace z Programu rozvoje venkova ČR u Státního zemědělského intervenčního fondu, regionálního odboru Opava (75 % příspěvek společenství Evropské unie a 25% příspěvek z národních zdrojů), následně byla vybrána realizátorská firma – na stavební práce firma Františka Lukovského ze Světlé Hory a na restaurátorské práce Akademická malířka Dominika Macháčová, odborná restaurátorka a Ing. Martin Dvořák, technolog restaurování, oba z Prahy.

Od července 2009 do září 2010 tak byla provedena rozsáhlá rekonstrukce, v rámci které bylo provedeno kompletní restaurování stěn a stropu, provedena elektroinstalace, zabezpečovací zařízení, ošetření lavic a všech dalších dřevěných prvků, obnovena původní břidlicová podlaha, opravena fasáda a klempířské konstrukce, opraveno věžní schodiště, kůr a celý vstupní prostor.

Kostel Navštívení Panny Marie tak může důstojně plnit svůj účel, pro který ho naši předkové postavili a na nás je, abychom toto dědictví co nejdéle uchovali.

 Ministerstvo kultury České republiky
Maltézské náměstí 1
118 01 Praha 1 – Malá Strana
telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155
e-mail: posta@mkr.cz

Rozhodnutí nabylo právní moci: 6.11.2008
za správnost: Marta

V Praze dne 17. 10. 2008
Č. j.: 7061/2008

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní památkové péče rozhodlo ve věci prohlášení kostela Navštívení Panny Marie s jeho movitým vybavením, areálem hřbitova a s pozemky parc. č. 104, 100 a 99, k.ú. Ludvíkov, obec Ludvíkov, okres Bruntál, Moravskoslezský kraj, za kulturní památku.

Ministerstvo kultury v tomto řízení, jehož účastníkem podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění, je vlastník věci Obec Ludvíkov, se sídlem Ludvíkov č.p. 122, 793 26 Ludvíkov, podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, **prohlašuje** kostel Navštívení Panny Marie s jeho movitým vybavením (specifikace 8 kusů mobiliáře viz příloha č. 3 a 4), na parc. č. 104; hřbitov, na parc. č. 100; ohradní zeď, na parc. č. 100; márnici, na parc. č. 99; soubor 20 náhrobníků a 13 křížů (specifikace viz příloha č. 5 až 7) a pozemky parc. č. 104, 100 a 99, k.ú. Ludvíkov, obec Ludvíkov, okres Bruntál, Moravskoslezský kraj, za kulturní památku.

Kostel Navštívení Panny Marie

Křišťálový lustr

Křišťálový lustr: Jedná se o lustr s dvanácti esovitě prohnutými rameny se šňůrami broušených perel a s ověsy. Vyroben byl v 19. st. neznámým autorem. Velmi vhodně doplňuje zachovalý soubor mobiliáře luďvíkovského kostela a je významným dokladem historického a duchovního vývoje společnosti i umělecké dovednosti.

Pohled na oltář

Pohled na varhany

Kanonické destičky, soubor 3 kusy: Jde o soubor tří rokokových řezaných a zlacených rámečků, do kterých jsou zasazeny tištěné texty menšího kanónu. Pochází z konce 18.st. a jsou slohově i časově shodné s hlavním oltářem.

Hlavní oltář: Zděná menza (oltářní stůl) nese dřevěný rokokový svatostánek doplněný dřevěnými sochami andělů adorantů (klanících se v božské úctě) a klasicistními výzdobnými řezbami. Dřevo je s nátěrem i zlacené, menza pak zděná a omítaná.

Obraz sv. Aloise z Gonzagy: Olejomalba na plátně v dřevěném profilovaném rámu se zlacenou vnitřní lištou. Vyjadřuje svätce jako mladického jezuitu v rozjímání nad otevřenou knihou. Svatý Alois je oděn do černé kleriky (po kotníky dlouhý plášť duchovního). Scéna je zvýrazněna rozptýleným světlem a aureolou (svatozář). Obraz pochází patrně z druhé poloviny 18.století. Malba je nanosená na ručně vyrobeném hrubém plátně a s pozdějšími přemalbami. Autor není znám.

Obraz sv. Jana Nepomuckého: Svätce je zachycen v rozjímavé modlitbě se sepnutými rukama. Svatý Jan je oděn v kleriku s kolárkem, kolem krku má rudou štólu se zlatými lemy. Jednoduchou kompozici doplňuje pětice hvězd kolem svätcovy hlavy i jemně naznačená svatozář. Malba je nanosená na ručně tkané hrubé plátno. Autor, jistě regionální malíř, je neznámý, ale tžž, jako tvůrce obrazu sv. Aloise z Gonzagy. Barokní malba pochází opět z druhé poloviny 18.století.

Obraz Navštívení Panny Marie

Procesní kříž: Je z 19.st., vysoký 242 cm o maximální šířce 37 cm, je malovaný korpusem na plechu Krista s trnovou korunou ve vlasech. Je tvarován ve znak jetelového latinského kříže.

Oltární andělé

*Celkový pohled na varhany
vyrobené v roce 1878
OPUS 7*

*Klaviatura varhan
s celkovým počtem
168 píšťal*

*Emblém výrobce varhan
„Franz Rieger und Söhne“*

Interiér kostela - restaurování malby

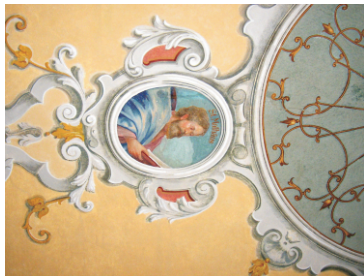
Stěny a dlažba po restaurování

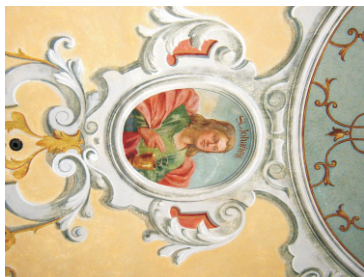
Kostelní lavice: Kostelní lavice jsou běžného tvaru a uspořádání. Opatřeny jsou popřednicí členěnou dvěma obdélnými hladkými poli. Bočnice jsou prokrajované. Barva – světlý okr. Pochází z 19.st., autor nezjištěn.

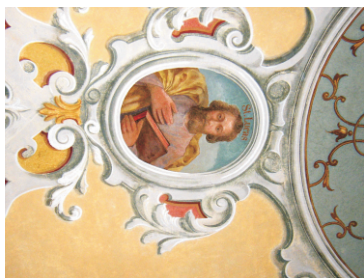
sv. Marcus

sv. Mathäus

sv. Johannes

sv. Lukas

Areál hřbitova

Ludvíkovský kostel a hřbitov s márnicí jsou nerozlučně spjaty.

Hřbitov se nachází ve svahu na okraji lesa nad kostelem na pozemku p.č. 100 a v jeho levém dolním nároží je vestavěna kamenná márnice na pozemku p.č. 99.

Budován byl ve stejnou dobu jako kostel a 24.11.1793 byl slavnostně posvěcen. Původně měl dřevěné tyčkové oplocení, které až v roce 1869 začalo být postupně nahrazováno kamennou ohradní zdí.

V roce 1862 byl pořízen hřbitovní kříž zvaný „Velký kříž“.

Citace z kroniky: „Železný hřbitovní kříž byl vymodelován a odlit zdejším mistrem tavby a liti Salomonem Springerem a jeho synem Franzem Springerem, vyzdoben a 15.zář 1862 postaven.“

Pro svoji malou plochu byl hřbitov také dvakrát rozšířen až do dnešní výměry 2 000 m².

Citace z kroniky: „V roce 1900 se hřbitov rozšiřuje o cca 900 m² (8 m na sever, 20 m na východ). K tomu byla u vrbenské spořitelny vyříděna půjčka ve výši 4 300 K. Arcivévoda Eugen přidal 1 400 K.“

Unikátní je dochovaný soubor litinových náhrobníků ve tvaru křížů, z nichž většina byla také prohlášena za kulturní památku.

Také hřbitov s márnicí prošel v roce 2009 rozsáhlou rekonstrukcí, při které byla opravena celá ohradní zeď hřbitova a v márnici byly opraveny vnější i vnitřní omítky, podlaha a střecha.

Venkovní část - hřbitov

Ústřední Velký kříž hřbitova z roku 1862

Náhrobní litinové kříže vyrobené v ludvíkovských ...

Márnice

Pomník rodiny Matschek

Pamětní kaple válečným bojovníkům

Po 1. světové válce je rozhodnuto v roce 1923 postavit kapli, jako trvalou vzpomínku na její oběti.

Kaple se nachází ve střední části obce na pozemku p.č. 707, v mírném svahu na okraji lesa.

Postavena byla podle návrhu akademického malíře Ericha Hürdena z Karlovy Studánky. Výstavbu zajišťoval organizační výbor pod vedením Ing. Schebka, provedením stavby byl pověřen vrbenský stavební mistr Josef Nitsche, vnitřní vybavení je dílem bruntálského soustružníka Böhma, měděnou střechu položil místní řemeslník Emil Gaidosch. Celkové náklady na postavení pamětní kaple dosáhly 40 000 Kč. Peníze byly získány částečně organizovanou sbírkou, částečně z dobrovolných darů.

Interiér kaple tvoří kovové svícny a umělecké řezbářské výrobky, jako je vyřezávaný kříž, sošky svaté Marie a Josefa, lavice a lustr. Na bocích kapličky na dřevěných deskách jsou umělecky ztvárněna jména obětí 1. světové války, později doplněna o oběti 2. světové války.

Kaple se stává Památníkem obětí 1. a 2. světové války.

Citace z kroniky:

- 24. květen rok 1923 – zakoupena plocha pro pamětní kapli válečným bojovníkům od majitele Franze Reinera, a to za cenu 4 Kč za 1 m²
- 19. srpen rok 1923 – toho dne je „Pamětní kaple válečným bojovníkům“ slavnostně vysvěcena a předána do péče obce. Obecní zastupitelstvo se této slavnosti zúčastnilo korporativně a položilo věnec k uctění památky padlým „zdejšími obětem“.

Památník obětem 1. a 2. světové války

Interiér památníku

Zděný dům č.p. 30

Nejstarším dochovaným lidským obydlím v Ludvíkově je zděný dům č.p. 30 v soukromém vlastnictví, který je i po letech hodnotným dokladem lidového stavitelství a původní zástavby obce.

Dům se nachází uprostřed obce na pozemku p.č. 358 na rovině mezi řekou Bílou Opavou a státní silnicí.

Zděný nepodsklepený kamenný omítaný dům z roku kolem 1791 je východosudetského typu, jesenické lidové architektury z 18. až 19. století. Vnější dominantou je mohutná sedlová střecha krytá břidlicí. Zajímavostí uvnitř je dochovaná černá kuchyně.

Rozhodnutím Ministerstva kultury České republiky ze dne 30.10.2002 byl dům č.p. 30 prohlášen za kulturní památku.

Zřícenina hradu Fürstenwalde

V dolní části Ludvíkova, nad soutokem Střední a Bílé Opavy se vypíná do nadmořské výšky 854 m.n.m. Zámecký vrch, na kterém jsou zachovány zbytky hradu Fürstenwalde, zeměpanské hraniční pevnosti původně markrabství moravského, pak knížectví opavského.

Kdysi dávno byl hrad postaven na velmi příhodném místě, vždyt jenom převýšení mezi ním a cestou v údolí je 300 metrů. Podle historických pramenů jej postavil Přemysl Otakar II., přezdívaný králem železným a zlatým. Než byl v roce 1247 hrad vybudován, stál na stejném místě hrad původní, který byl za tatarského nájezdu roku 1241 zcela zpuštěn a vypálen do základů.

Protože oblast kolem tří řek jménem Opava byla bohatým nalezištěm vzácných kovů a rud (v Ludvíkově se rýžovalo zlato kolem Bílé Opavy a těžba měděných nerostů probíhala převážně na Vysoké hoře), ale i proto, že nad levým břehem Opy vedla strání „Solná“ (obchodní stezka do Polska), musely být po tatarském přepadení všechny poničené strážní hrady opraveny a jejich ochranná funkce obnovena.

První písemná zpráva o hradu pochází z roku 1348. Tehdy opavský kníže Mikuláš povolil Janu Bruxerovi „...opravit i vybudovati městečko pod naším hradem Fürstenwalde, kteréžto se bude jmenovat Gesenke“.

Další zmínku o hradu lze najít až v listině z roku 1377, kdy vnuk Přemysla Otakara II. dělil majetky opavského knížectví mezi své syny a knížeti Janovi tak připadl hrad, Bruntálsko a Krnovsko.

Pak dochází k dělení Janových majetků mezi syny Jana II. Železného a Mikuláše. Jan II. Železný zastavil hrad roku 1384 s Bruntálskem a Krnovskem opolskému vévodovi Vladislavovi. I po tolika staletích existuje o tomto aktu listina a popis procesu. Dočteme se, že k výše jmenovanému hradu patřily i okolní lesy, skýtající dostatek zvěře a dřeva na stavbu domů, k topení i k pálení dřevěného uhlí. A to bylo v té době veliké bohatství, dříví potřebná a dobře placená surovina. O pevnosti hradu svědčí, že k jeho obraně bylo určeno pouze osm mužů, kteří měli hrad při nenadálém útoku ochránit. V roce 1405 markrabě Jošta vrací hrad i s Bruntálskem Přemyslovcům. Pak ale o něm jakékoliv další zprávy mizí.

V roce 1523, při vkladu bruntálského panství bohatému rodu pánů z Vrbna do zemských desek, není o hradu ani zmínka, proto se lze domnívat, že byl zničen, za tažení Matyáše Korvína do Slezska v roce 1474 a pro svoji odloučenou polohu a obtížný přístup již nebyl obnoven. Páni z Vrbna byli tvrdě protikatoličtí a kolem roku 1613, kdy se ve zdejší kraji začalo šířit protestantství, se přidali na stranu vzbouřenců. Aktivně se zúčastnili i povstání proti Ferdinandu II.. Byli poraženi, Jan z Vrbna zajat

a popraven, jeho bratr Hynek uprchl do Uher. Hrad i okolí, jako mnoho dalšího majetku na Bruntálsku, koupil Řád německých rytířů. Spolu s řádem přicházejí do kraje jezuité a protestanty násilím obracejí na katolickou víru.

O tom, že hrad byl v 16. století již zříceninou, svědčí i jeho vyobrazení na mapě bruntálského panství z roku 1579.

Konec hradu je podle pověsti spjatý s dcerou zavražděného Jana z Vrbna, Helenkou.

Čas hradu se údajně naplnil s tažením švédských vojsk proti císařským vojákům. K bitvě došlo nedaleko města a sličná Helenka, žijící od popravы otce a útěku strýce na hradě jen se svou matkou, pomohla podle pověsti Švédům hrad dobýt. Do jednoho bojovníka se Helenka zamilovala a pustila Švédy do hradu tajnou chodbou. Shledání milenců však nemělo dlouhého trvání. Hrad obléhalo velké množství císařských žoldáků, kteří se snažili houževnaté obránce vyhladovět.

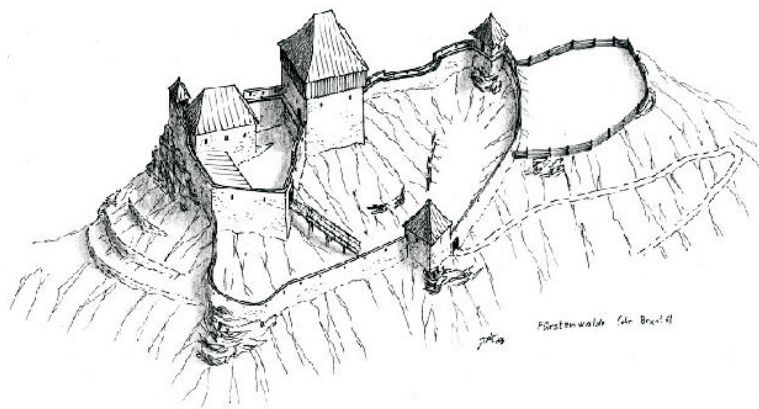
Jedna pověst praví, že místní horníci nesli tajnou chodbou hradnímu osazenstvu potravu, Helenka se jich polekala v domnění, že jde o nepřátele a skočila i s hořící loučí do hradního sklepení, kde byly složeny sudy se střelným prachem. Okolím otrásl mohutný výbuch a z hradu nezbylo téměř nic.

Jiná verze pověsti je, že v boji Helenčin milý padl a tak Helenka ze žalu sestoupila s hořící loučí do sklepů se sudy plnými střelného prachu. Po výbuchu zahynuli v troskách hradu jak obránci tak dobyvatelé.

Ať to tak bylo či ne, za měsíčního svitu se prý Helenka s hořící loučí prochází po troskách hradu a usedavě pláče.

Z hradu zbyly pouze torza základů či kamenných zdí. Nedochoval se žádný věrohodný nákres, takže představu bývalého starodávného hradu na Zámeckém vrchu si lze udělat podle vlastní fantazie.

Hrad Fürstenwalde je také prohlášen za kulturní památku.

Poděkování za obětavou spolupráci, která byla při tak náročné akci nepostradatelná, patří těmto lidem:

Mgr. Petra Mašitová, Ph.D. – Ministerstvo kultury České republiky

PhDr. Lubica Mezerová – Muzeu Bruntál

Mgr. Dalibor Halátek – Národní památkový ústav Ostrava

Ing. Zdeněk Žilka – Městský úřad Bruntál

Ing. Martin Stropek – Státní zemědělský intervenční fond Opava

Alena Burdová – Obecní úřad Ludvíkov

Ing. Roman Macoszek – projektant, statické posouzení staveb

Antonín Břenek - projektant

Bc. Iva Metelková – dotační poradkyně

Ing. Emil Pela – ekonomický poradce

Ing. Luboš Novák – investorský dozor

Josef Friedl – konstruktér firmy Rieger – Kloss Varhany s.r.o. Krnov

P.Mgr. Miroslav Horák – farář

Zvláštní poděkování realizátorům akce:

Stavební práce – František Lukovský, provádění staveb, Světlá Hora

Restaurátorské práce – Akademická malířka Dominika Macháčová,
odborná restaurátorka

Ing. Martin Dvořák, technologie restaurování
a jejich spolupracovníci

Použité materiály:

Kronika obce Ludvíkov z roku 1701 – 1945

Pamětní listina z roku 1793

Informační leták obce Ludvíkov z roku 1993

Zpráva z restaurátorského průzkumu z roku 2007

Projekt opravy varhan z roku 2009

Dokumenty a fotografie z Obecního úřadu Ludvíkov

Napsala: Ing. Dana Selingerová

Foto: Ing. Emil Pela

Tisk: Tiskárna - František Zubalík

Vydal: Obecní úřad Ludvíkov, říjen 2010

Kostel Navštívení Panny Marie z r. 1793

**O. A. M. D. Gloriam A. B. V. M.
Omnia Ad Majorem Dei Ad Beatissime Virginis Maria
Vše ke cti Boží a slávě Blahoslavené Panny Marie**

V roce Tisíc sedm set devadesát dva bylo v místě, kde se nachází tento Dům Páně započato s pracemi a stavba ke cti Boží, jeho Blahoslavené matky Marie a její přibuzné, svaté Alžběty, což je den Navštívení, zcela dokončen a léta Páně 1793 Jim věnován.

Stavba byla povolena Velko Vrchnostenským a Veledůstojným biskupským úřadem Velmistrovského panství Bruntálským úřadem se sídlem v Olomouci. Místní obyvatelé ze zbožných pohutek a s přispěním nejvyššího správce hamru Petera Dössnera na vlastní náklady a několika menších vedlejších almužen vystavěli a přispěli ještě kapitálem 350 Zlatých rakouské měny.

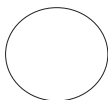
Nasazení této kopule se uskutečnilo 4. září 1793 za současného panování Jeho C. a K. Majestátu Františka Druhého rakouské říše; našimi nejvyššími vrchnostmi jsou: Jeho Kurfiřská Jasnost z Köllnu Maximilian František arcivévoda rakouský jakožto Pán pan Velmistř Německého Řádu, pak Jeho Excellence Pán pan Maximilian říšský svobodný pán z Riedheimu co by Vysoký Místodržící v Bruntále a Jeho Excellence hrabě z Dirrheimu Vicemístodržitel Bruntálu. Současní páni úředníci z Bruntálu jsou přítomni:

Pan Friedrich Kandler, dvorní rada, Vážený Pan Ignatz Netter, konferenční rada a právník. Vážený Pan Anton Bobin registrátor. Vážený Pan Ferdinand Weiss, duchovní, Vážený Pan Franz Schindler, lesmistr. Vážený Pan Leopold Neumann purkrabí a kastelán, Vážený Pan Joseph Bittner a Vážený pan Johann Richter kancelářští úředníci.

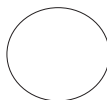
Duchovenstvo je toho času: Pan Heinrich Schmid, děkan v Bruntále. Vážený Pan lokální kaplan Joseph Schubert ve Vrbně. Vážený pan cooperátor Acursius Somerat z Jihlavy ex františkán, zaměstnaný a placený církevním fondem.

Toho času je velká a ořesaná revoluce ve Francii a v uplynulém roce byla francouzskému králi Ludvíku 16-tému od jeho poddaných v Paříži pomoci stroje /zvaném gilotina/ veřejně uřata hlava, nešťastná královna Antonie rozená velkovévodkyně rakouská nachází se se svými 2 dětmi v tísňovém zaláří a očekává od svých zlomyslných poddaných smutný osud. V dějinách není známa válka, která by byla vedena s takovou revnivostí a zběhlostí jako tato, kde Jeho C. a K. majestát s mohutnou vojenskou armádou krále Pruska, Anglie na vodě i souši, cela Kurie se všemi říšskými stavy podporují boj proti francouzským povstalcům a rebelům a ve zbraní přimutli Francouze ke klidu.

Ve zdejší vsi Ludvíkově je toho času v provozu 1 tavicí pec zvaná Philipova, která byla v roce 1787 poznovu postavena. lířho buchar, zcela nově postavený v roce 1792. Pak je zde Maximiliánův, zvaný také buchar na plech. V Hinundwieder je v provozu tavicí pec a buchar, který byl postaven v roce 1790. Karlův buchar v Malé Morávce byl letošního roku 1793 zrušen.

Johann Lintner - Dědičný soudce
Johann Kaulich, mlynář a porotce
Franz Krist, a Michel Zwischer porotci
Johann Eichner, tesařský mistr

Peter Dössner, toho času správce bucharu
Franz Kischer kovkop a zapisovatel
Heinrich Haitz vrchnostenský pilařský mistr

Při usazení jsou přítomni - tohoto dokumentu

Johannes Nistler - zaměstnanec města Vrbna
Joseph Baldner - cooperátor Mnichov Řád Capucinů
Acursius Somerat - nadační cooperátor
Lenestisius Weiser - cooperátor Brantice

Johann Erdreanther - toho času Mnichov hlídač a strážce
Johann Georg Drössler - revírní myslivce na majetku Ludvíkov

Toto je doslovný překlad pamětní listiny, která byly uložena do kopule kostela v Ludvíkově, při jeho dokončení v r. 1793.
Při opravě kostela v r. 1993 byla listina renovována.

**Při otevření tohoto, nestaneme se již
nepřáteli a prosíme nás všechny,
abychom v míru zůstávali !!!**

Překlad pamětní listiny